

Forord

Formålet med den strategiske ramme for dansk støtte til udviklingsforskning er at opstille retningslinjer for prioriteringen og gennemførelsen af støtten. Ud over at give en vejledende ramme for Udenrigsministeriets eget arbejde på dette område, vil den strategiske ramme også understøtte dialogen med interessenterne både i prioritetslande og i Danmark. Det vil give større gennemsigtighed i den fremtidige prioritering mellem de forskellige elementer i støtten, og det er forventningen, at det i sidste ende vil bidrage til større forståelse og ejerskab for alle involverede.

Nærværende udkast er i offentlig høring i Danmark og prioritetslandene i oktober og november 2013, og resultaterne af høringen forventes at give yderligere input til den strategiske ramme. Den endelige version vil være mere omfattende og vil omfatte eksempler på specifikke aktiviteter.

En del af den eksisterende støtte til udviklingsforskning vil fortsætte i de kommende år, men den strategiske ramme indeholder også en del omlægninger:

- Dansk støtte vil i højere grad være baseret på behov, krav og prioriteringer i prioritetslandene, og der vil være mere vægt på ejerskab og ansvarlighed i prioritetslandene;
- Der vil blive søgt et tættere samarbejde og koordinering med andre bilaterale og multilaterale aktører, fx i form af grundige vurderinger af andre donorers støtte, fælles evalueringer, fælles støtte til nationale forskningsstrategier, etc.
- Der vil blive øget geografisk fokusering, så i stedet for at dække alle danske prioritetslande, vil støtten gradvist koncentreres om 5-7 lande;
- Den rettighedsbaserede tilgang vil blive anvendt i udformningen og forvaltningen af forskningsaktiviteter, og der vil være større opmærksomhed på ligestilling;
- For at sikre en bedre anvendelse af forskning i udviklingssamarbejdet, vil der være mere fokus på kommunikation, formidling, dokumentation og anvendelse af forskningsresultater.
- Resultatorienteringen for støtte til udviklingsforskning vil blive styrket, og der vil især blive lagt vægt på udvikling af bedre indikatorer.

1. Indledning
2. Målsætninger og indsatsområder
3. Begreber og kontekst
  - 3.1 Hvad er forskningskapacitet?
  - 3.2 En menneskerettighedsbaseret tilgang til udviklingsforskning
  - 3.3 Tematisk fokus for støtten
  - 3.4 Geografisk fokus for støtten
4. Aktiviteter
  - 4.1 Mål 1: Forskningskapacitet prioritetslande styrket
  - 4.2 Mål 2: Innovative og relevante forskningsresultater produceret
  - 4.3 Mål 3: Forskningsresultater bruges
5. . Partnere
6. . Management
7. . Monitorering og evaluering

1. Indledning

Forskningsbaseret viden er nødvendig for at løse eksisterende og nye udviklingsproblemer, og støtte til udviklingsforskning er et vigtigt element i det danske udviklings samarbejde. I disse år er der stigende bevidsthed blandt politiske ledere i udviklingslandene om vigtigheden af forskning, og nogle lande er begyndt at investere deres egne statslige midler i forskning. Behov og udfordringer varierer betydeligt mellem landene. Mens nogle lande har gennemgået en imponerende udvikling gennem det sidste årti, og nu har universiteter med internationalt anerkendte forskere, har andre lande kæmpet for at øge forskningskapaciteten. Nogle lande har universiteter af høj kvalitet, mens der er en voksende kløft mellem disse universiteter (normalt baseret i hovedstaden) og provinsuniversiteter og forskningsinstitutioner, som halter langt bagefter. Fremkomsten af private universiteter bidrager til kompleksiteten.

Den overordnede tendens er opmuntrende, men udviklingslandene kan ikke håndtere de massive udfordringer og behov for landespecifik forskning og kapacitetsudvikling uden ekstern støtte. I øjeblikket bor kun 2 % af verdens forskere i Afrika, og de producerer mindre end 1 % af verdens samlede produktion af videnskabelige artikler. Desuden er forskere i Afrika koncentreret i nogle få lande. OECD-landene tegner sig for 21 % af verdens befolkning, men bidrager med mere end 80 % af forskningsmidlerne, der beløber sig til 1-4 % af deres BNP. I Afrika syd for Sahara bor 12 % af verdens befolkning, men det er kun 0,5 % af BNP, der bruges på forskning.

Bistand fra Danmark og andre lande er fortsat vigtig. Mens hovedudfordringen tidligere blev set som overførsel af viden produceret internationalt, tyder den seneste udvikling på, at der bør lægges vægt på at støtte opbygningen af forskningskapacitet i udviklingslandene. Fremfor at støtte danske og andre internationale forskningsinstitutioner til at producere den nødvendige viden til at forbedre forholdene i udviklingslande, bør støtten sigte mod at

give udviklingslandene kapacitet til selv at producere den viden, de har brug for.

Denne forskydning betyder ikke, at danske og andre internationale forskningsinstitutioner ændrer status som vigtige samarbejdspartnere. Danmark har en stærk tradition for udviklingsforskning. Danske uddannelses- og forskningsinstitutioner er internationalt kendte og bidrager til at skabe ny viden og innovative løsninger, der er tiltrængt i udviklingslandene. I en globaliseret verden er internationalt forskningssamarbejde et vigtigt aspekt af øget økonomisk, socialt og politisk samarbejde på tværs af nationale grænser, og samarbejde bringer åbenlyse synergieffekter og gevinster for forskere både i udviklingslandene og i Danmark. Danske forskningsinstitutioner, den private sektor, og samfundet som helhed vil fortsætte med at drage nytte af viden og erfaringer opnået gennem et sådant samarbejde, men samarbejdet vil i højere grad være drevet af forskere i Syd, og det bør afspejle udviklingslandenes behov og prioriteter.

2. Målsætninger og støtteformer

Den overordnede målsætning for dansk støtte til udviklingsforskning er at styrke forskningskapaciteten i udviklingslandene og skabe ny viden, der kan bidrage til at afhjælpe udviklingsproblemer.

Den overordnede målsætning forfølges gennem tre delmål. For hvert af disse mål er centrale resultatområder blevet identificeret:

Delmål 1. Forskningskapacitet i prioritetslande styrket.

Resultatområde 1.a. Forbedre forskningspolitikker og -strategier på landeniveau i prioritetslande.

Resultatområde 1.b. Styrke kapaciteten i relevante institutioner i prioritetslande.

Resultatområde 1.c. Styrke individuel kapacitetsudvikling på kandidat- og Ph.D niveau.

Delmål 2. Innovative og relevante forskningsresultater produceret.

Resultatområde 2.a. Fælles forskningsprojekter mellem forskere i prioritetslande og danske/internationale forskere.

Resultatområde 2.b. Kernefinansiering af førende regionale og internationale forskningsinstitutioner.

Delmål 3. Bedre anvendelse af forskningsresultater.

Resultatområde 3.a. Forskningen er efterspørgselsdrevet.

Resultatområde 3.b. Forskningsresultater formidles til beslutningstagere og interessenter i prioritetslande.

Resultatområde 3.c. Udviklingssamarbejdet trækker på forskningsresultater.

3. Begreber og Kontekst

3.1 Hvad er forskningskapacitet?

Forskningskapacitet har flere dimensioner:

- Regional og international kapacitet, hvilket afspejles i muligheder for samarbejde, finansiering og formidling af viden.
- National kapacitet, hvilket afspejles i et lands respekt for retten til frit at offentliggøre og formidle forskning, og dets evne til at udvikle overordnede politikker og strategier både indenfor forskning, koordinering og administration af nationale ressourcer til forskning.
- Institutionel kapacitet (universiteter og forskningsinstitutioner), hvilket afspejles i evnen til at mobilisere og allokere ressourcer, vurdere forskningen, rekruttere og uddanne forskere og stille laboratorier, biblioteker, internettjenester og anden vigtig infrastruktur til rådighed.
- Individuel forskningskapacitet, hvilket afspejles i evnen til at identificere, gennemføre og præsentere forskning.

Det er disse definitioner, der anvendes i det følgende, når de forskellige former for støtte til kapacitetsudvikling på forskningsområdet diskuteres. Når individuel kapacitetsudvikling nævnes i sammenhæng med dansk støtte, refereres der primært til Ph.D. og postdoc uddannelse.

3.2 En menneskerettighedsbaseret tilgang til udviklingsforskning.

Fremme af menneskerettighederne er et centralt mål for det danske udviklingssamarbejde, hvor menneskerettighederne både er et middel og et mål. Den menneskerettighedsbaserede tilgang afspejles i alle politikker og programmer, og gælder for alle aktiviteter inden for udviklingssamarbejdet. Danmarks tilgang tager udgangspunkt i, og overholder, følgende fire principper:

- Ikke-diskrimination:
- Deltagelse og inklusion
- Gennemsigtighed:
- Ansvarlighed:

3.3 Tematisk fokus for støtten.

Danmark vil tage udgangspunkt i de forskningsområder og spørgsmål, som partnerne i prioritetslande finder mest relevante for deres udviklingsindsats.

Nogle forskningssamarbejdsprojekter, der forvaltes af forskere i danske institutioner, vil fortsætte. Disse projekter skal have et tematisk fokus knyttet til Danidas udviklingsstrategi. I det forgangne årti har centrale temaer været vækst og beskæftigelse, regeringsførelse og demokrati, miljø, energi og klimaændringer, sundhed og konflikt og skrøbelighed. Selvom sundhed ikke længere er et centralt tema i udviklingsstrategien, vil de internationalt anerkendte institutioner indenfor sundhedsforskning i Danmark fortsat være involveret i forskningssamarbejde, i hvert fald på kort til mellemlang sigt.

3.4 Geografisk fokus for støtten.

Den geografiske orientering af støtten vil blive begrænset til færre lande. Med henblik på at forbedre synergien mellem de forskellige støtteformer, navnlig individuel og institutionel kapacitetsudvikling, vil Danmark – belært af positive erfaringer fra Sverige og Norge - vælge 5-7 lande, som over tid vil modtage hovedparten af midlerne til udviklingsforskning. Disse vil være lande, hvor der er en langsigtet dansk engagement inden for akademisk samarbejde og forskning, og gruppen vil omfatte Tanzania, Ghana og Nepal, hvor flere af støtteordningerne allerede anvendes med positive resultater.

4. Aktiviteter

4.1 Delmål 1: Forskningskapacitet i prioritetslande styrket.

Styrkelse af forskningskapacitet i prioritetslande sigter mod at gøre dem mindre afhængige af viden der produceres i de udviklede lande og bedre i stand til at planlægge, oprette og anvende forskningsbaseret viden til at mindske fattigdommen.

Støtte til forskningspolitikker og -strategier på landeniveau i prioritetslande (1.a) er en ny aktivitet for Danmark, men et logisk næste skridt efter mange års individuel og institutionel støtte til kapacitetsudvikling. Det kunne indebære et bidrag til udarbejdelsen af en national forskningsstrategi i et udvalgt prioritetsland, etablering eller fremme af eksisterende nationale forskningsråd, etablering eller styrkelse af etiske komiteer og styrkelse af procedurerne for fagfælle vurdering af forskningsansøgninger.

Da en sådan støtte kræver en samordnet indsats fra danske ambassader i tæt samarbejde med nationale institutioner samt med andre donorer, forventes det ikke, at Danmark kan levere dette på en større skala. I stedet vil forskellige metoder blive testet i et udvalgt land, og baseret på denne erfaring, vil det blive besluttet, om samme fremgangsmåde bør følges i andre lande.

Rygraden i støtten til institutionel kapacitetsudvikling (1.b) er Building Stronger Universities (BSU) programmet, der sigter på at styrke forskningsmiljøer og forskningsprocesser ved at linke udvalgte institutioner i prioritetslande til danske universiteter. Aktiviteterne omfatter etablering af Ph.D. skoler med tilhørende kursusudvikling, kurser i bedre Ph.D. vejledning, udarbejdelse af protokoller, fakultetsudveksling, akkreditering, formidling af forskningsresultater, etc. Inspireret af de positive erfaringer fra Syd-drevne forskningsprojekter, vil BSU programmet også blive forvaltet af partnerne i de prioritetslande.

Danmark vil fortsat støtte individuel kapacitetsudvikling (1.c), hovedsagelig ved at finansiere Ph.D. og postdoc studier som led i bredere strategiske forskningsprojekter. I begrænset omfang kan danske Ph.D. og postdoc studier også indgå i forskningssamarbejder, men der vil blive lagt vægt på at støtte studerende fra prioritetslande.

Danmark sigter mod at styrke forskningskapaciteten i stedet for at finansiere videregående uddannelse, da sidstnævnte modtager massiv støtte fra mange andre donorer. Med henblik på at forbedre netværk og gensidig forståelse blandt danske studerende og studerende fra afrikanske og asiatiske lande, udbydes et begrænset antal M.Sc.studier finansieret som en del af BSU programmet. M.Sc.studierne udbydes til studerende fra lande, der deltager i BSU programmet.

4.2 Mål 2: Innovative og relevante forskningsresultater produceret.

Produktion af relevant forskningsbaseret viden er et vigtigt middel til at afhjælpe fattigdom og fremme menneskerettigheder.

I mange år har Danmark støttet fælles forskningsprojekter mellem forskere baseret i prioritetslande og danske forskere (2.a.). Projekterne udvælges efter udbud baseret på tre ligeværdige kriterier: relevans, effekt og kvalitet i forskningen. Hvert tilskud gives i op til 5 år med et budget på op til 10 mio.

Mens den traditionelle tilgang har været at invitere forskere baseret på danske institutioner til at samarbejde med forskere fra institutioner i prioritetslande, blev den syd-drevne tilgang indført på forsøgsbasis i Vietnam og Tanzania i 2008. Senere er en lignende tilgang blevet anvendt i Ghana og Nepal.

Baseret på positive erfaringer fra syd-drevne projekter, vil denne støtteform blive skaleret op i forhold til nord-drevne projekter. Mens der i 2008-2012 blev allokert 80 % af finansieringen til nord-drevne projekter og 20 % til syd-drevne projekter, er det ambitionen over tid at nå frem til en fordeling af ca. 50-50. For at høste alle fordelene af de syd-drevne projekter kan det være nødvendigt at investere i at styrke forvaltningskapaciteten i prioritetslandene. Dette giver anledning til potentielle synergier med BSU programmet. I sidste ende bør syd-drevne projekter leve op til de samme forsknings- og ledelsesmæssige standarder, der kendes fra Danmark.

En anden måde at støtte udviklingen af den innovative forskning er at give kernefinansiering til førende regionale og internationale forskningsinstitutioner (2.b.). For at sikre tilstrækkelig dialog med institutionerne, vil Danmark fortsat koncentrere kernefinansiering på et begrænset antal forskningsinstitutioner, primært regionale institutioner i Afrika, og i nogle få tilfælde førende internationale forskningsinstitutioner, der arbejder nært sammen med de nationale institutioner i udviklingslandene. Samarbejde med andre donorer, navnlig Norge på Sverige, der støtter de samme institutioner, vil blive øget. Dette vil omfatte iværksættelse af fælles evalueringer mhp. at styrke den løbende dialog med institutionerne.

4.3 Mål 3: Bedre anvendelse af forskningsresultater.

Forskningsresultater, der ikke deles med relevante interessenter, udgør en forspildt mulighed for at optimere effekten af de investerede midler. Det er et centralt mål at sikre, at forskningsresultaterne formidles i passende form til de forskellige interessenter, og dermed informere både udviklingsdagsordener og praktiske løsninger i de involverede lande.

Efterspørgselsdrevet forskning (3.a.) er mere tilbøjelig til at nå et interesseret publikum end forskning baseret udelukkende på intellektuel nysgerrighed. Sidstnævnte er et centralt element i al god forskning, men hvis forskningsemner besluttet langt fra potentielle modtagere, formindskes nytten af forskningsresultater ofte.

Når syd-baserede partnere påtager sig et større ejerskab til forskningen, vil det styrke anvendelsen af forskningsresultater i landene. Lokale forskere har tendens til at være bedre informeret end udlændinge om de mange modstridende dagsordener i deres eget land, og om behovene hos de forskellige berørte parter. De er også bedre i stand til at linke op til den private sektor, civilsamfundet og regeringsrepræsentanter, når de selv designer deres egen forskning.

Tæt knyttet til efterspørgslen er feedback-processen for at kommunikere forskningsresultater til beslutningstagere og andre interessenter i prioritetslande (3.b). Den seneste evaluering af Danida-støttet forskning indenfor landbrug og naturressourceforvaltning påpeger, at der kunne gøres mere for at sikre, at forskningsresultaterne deles. Danida søger inspiration fra DFID, som har arbejdet systematisk i flere år for at forbedre forskningskommunikation og inddragelse af forskningsresultater.

Når der ydes tilskud til forskningsprojekter, er det blevet et krav, at der udarbejdes et kortfattet papir med centrale anbefalinger til de politiske beslutningstagere og andre interessenter, når forskningsprojektet afsluttes. Fremtidige ansøgninger skal indeholde overvejelser om, hvordan man involverer målgrupperne bedre i forberedelsen og gennemførelsen af forskningen, og det kan også være nødvendigt at overveje kommunikationsevner som et krav i bemanningen af forskerhold.

Øremærkede midler til formidling af forskningsresultater vil være et generelt krav i al dansk støtte til udviklingsforskning (undtagen i kernefinansiering af organisationer, hvor kommunikation bør indgå i den løbende dialog).

Det er et vigtigt aspekt af forskningen, at udviklingssamarbejdet trækker på forskningsresultater (3.c.). Dette sikres bedst gennem direkte integration af forskning i et udviklingsprogram. Forskningskomponenter findes i visse sektorprogrammer, og i sådanne tilfælde kanaliseres midler ofte til projekter for samarbejde mellem danske og nationale forskningsenheder.

En anden mulighed er at anvende mindre undersøgelser (udredninger) af særlige spørgsmål, vedr. udviklingssamarbejdet i et bestemt land. Sådanne udredninger finansieres både af programmidler i de forskellige prioritetslande, og gennem et særligt

budget forvaltet af Udenrigsministeriet.

5. Partnere

Forskere og forskningsinstitutioner i udvalgte prioritetslande er vigtige partnere i gennemførelsen af den strategiske ramme for støtte til udviklingsforskning. Som nævnt, bør kapacitetsudvikling rettes mod disse institutioner.

Forskere i danske institutioner er andre vigtige partnere både i projekter for udviklingssamarbejde og i opbygningen BSU programmet, hvor de bidrager med deres erfaringer til kapacitetsudvikling af forskningsinstitutioner i prioritetslande.

Det internationale forskningsmiljø bidrager til produktionen af ny viden betalt af Danida og forskningsresultater genereret af den forskning, der udspringer af de støttede forskningssamarbejder.

Ud over de direkte involverede i forskningsprocessen - forskere og forskningsinstitutioner – er brugere og potentielle brugere af forskningen vigtige samarbejdspartnere. De omfatter interessenter i prioritetslandene, såsom politiske ledere, offentlige institutioner, privatsektoren, civilsamfundsorganisationer og lokalsamfund i områder, hvor forskningen finder sted. Strategien har en ambition om at øge inddragelsen af disse aktører både i udformningen af forskningsaktiviteterne og i brugen af resultater.

Danske aktører er også vigtige. Øget forståelse blandt aktører i den danske private sektor og i det civile samfund for udviklingsmæssige udfordringer og mulige løsninger er et vigtigt mål for Danmark i en globaliseret verden. Det er også vigtigt for kommercielt samarbejde, politisk samarbejde og tværkulturel forståelse mellem danskere og borgere fra andre lande.

Endelig er Danida og andre, der er direkte involveret i udviklingssamarbejdet, vigtige partnere for forskningsmiljøerne. Som brugere af forskningsresultaterne er fagfolk afhængige af, at forskningsresultater kommunikerer i en klar og målrettet form, hvor konklusioner er baseret på beviser, og hvor anbefalingerne tager højde for målgruppens muligheder for at påvirke beslutninger.

6. Management

Udenrigsministeriet koordinerer al støtte til udviklingsforskning og træffer afgørelser vedrørende tilskud. Den ansvarlige afdeling er Udviklingsfaglig Tjeneste (UFT), som forbereder nye tilskud i dialog med de forskellige partnere, følger de igangværende aktiviteter, og har det formelle ansvar for forvaltningen af den danske støtte, herunder den økonomiske forvaltning.

Danske ambassader i lande med store forskningsaktiviteter opretholder en dialog med de nationale partnere og, i det omfang det er muligt, også med danske forskere, der foretager feltarbejde i landet. I lande med syd-drevet forskningssamarbejde (pt. Tanzania, Ghana, Nepal og Vietnam), er ambassaderne i højere grad inddraget i dialogen med partnere, herunder tilrettelæggelse af årlige forskningsmøder mellem repræsentanter for regeringen, privatsektoren og civilsamfundet.

Den administrative forvaltning af forskningsbevillinger er outsourcet til Danida Fellowship Centre (DFC). DFC overfører midler til partnere, kommunikerer med partnere om alle administrative og finansielle aspekter af forskningsbevillinger, følger op på fremskridt og færdiggørelse af rapportering, og godkender endelige reviderede regnskaber.

Udenrigsministeriet er rådgivet af en række organer for afgørelser om tildeling af forskningsbevillinger. Det Forskningsfaglige Udvalg for Udviklingsforskning (FFU) udpeges af Udviklingsministeren. Det fungerer som et programudvalg under Det Strategiske Forskningsråd, og er ansvarlig for at vurdere syd-drevne og nord-drevne ansøgninger om forskningssamarbejde og for at anbefale ministeren, hvilke projekter der bør finansieres. FFU trækker på internationale fagfælle vurderinger af forskningsansøgningerne og på vurderinger foretaget af ambassader i forhold til relevansen af den foreslåede forskning.

FFU har ni medlemmer, herunder en repræsentant for Udenrigsministeriet. De eksterne medlemmer er danske forskere, der repræsenterer de relevante fagområder. Et medlem skal også være medlem af Danidas Bevillingskomité, mens et medlem skal være medlem af Rådet for Udviklingspolitik. Det Strategiske Forskningsråd har opfordret til inddragelse af udenlandske medlemmer i danske statslige forskningsråd, og medlemmer fra andre nordiske lande og fra prioritetslande vil blive nomineret, når det nye FFU tiltræder fra 2015.

I lande med syd-drevne forskningsprojekter er der etableret nationale udvælgelsesordninger for at vurdere relevansen, forskningskvaliteten og mulige effekter af forskningsansøgninger fra de nationale forskere. Nationale udvælgelsesordninger består enten af et nationalt organ med formel kompetence til at koordinere støtten til forskning, eller af paneler af nationale akademikere fra relevante fagområder. Nationale udvælgelsesordninger shortlister et begrænset antal ansøgninger til yderligere vurdering af FFU.

I fremtiden kan det overvejes at afsætte en del af forskningsmidlerne til at invitere ansøgninger i udvalgte prioritetslande hvis institutioner kunne styre tildeling af tilskud. Det er et område med kun begrænset international erfaring, og en pilot fremgangsmåde kan være relevant på dette tidspunkt.

Det overvejes at etablere et rådgivende udvalg om udviklingsforskning, som kunne mødes med udviklingsministeren hvert halve år for mere dybtgående drøftelser om forskningsprioriteter og overvågning af større aktiviteter. Dette kunne omfatte en drøftelse af den årlige rapport om Danidas støtte til udviklingsforskning, og rapportering om fremskridt for BSU programmet, syd-forskningssamarbejder og andre større aktiviteter. Medlemmerne af ekspertpanelet kunne omfatte repræsentanter for danske universiteter, andre større danske forskningsinstitutioner og repræsentanter for partnerne prioritetslandene.

7. Monitorering og evaluering

Evalueringen af Danida-støttet forskning indenfor landbrug og naturressourceforvaltning påpegede, at resultatrammen for støtte til udviklingsforskning skal styrkes. Det anbefales, at en Logical Framework Approach (LFA), og resultatbaseret forvaltning (RBM) bør institutionaliseres indenfor Danidas støtteformer, og at de metoder bør udnyttes fra det

overordnede strategiske niveau ned til projekter og andre finansierede aktiviteter. Evalueringen opfordrede samtidig til anvendelse af veldefinerede indikatorer for at måle resultater.

I den nuværende strategiske ramme har man forsøgt at følge disse anbefalinger ved at anvende en LFA til præsentationen af de overordnede og umiddelbare mål for støtte til udviklingsforskning. Når det er praktisk muligt, vil LFA og RBM anvendes på en mere systematisk måde i formuleringen af nye aktiviteter, mens en række initiativer vil tjene til at institutionalisere tilgangen, herunder:

- Ændring af retningslinjer for syd-drevne og nord-drevne forskningsprojekter, så de omfatter klare definitioner og instruktioner om, hvad der udgør målsætning, output, resultater og indikator.
- Uddannelse i LFA og udvikling af indikatorer i uddannelsesworkshops om finansiel forvaltning, der tilbydes af DFC i lande med syd-drevne forskningsprojekter.
- Reviderede formater for årsrapporter og afsluttende projektrapporter afspejler den øgede fokus på klare resultater og indikatorer.
- Intens dialog med syd-partnere i BSU programmet om behovet for klart definerede mål, indikatorer og opfølgning.
- Fremme af institutioner, der modtager støtte til at videreudvikle deres resultatrammer.
- Støtte til udviklingen af en national forskningsstrategi med klare mål i et udvalgt prioritetsland.
- Regelmæssig gennemgang af den særlige støtte til at vurdere fremskridt og resultater, og fælles evalueringer med andre donorer.

For at supplere evalueringer af specifikke støtteforanstaltninger, kan det overvejes at foretage en omfattende evaluering ved afslutningen af den femårige periode, der dækkes af den nuværende strategiske ramme. En sådan øvelse svarer til den, der anvendes ved vurderingen af Danida-støttet forskning indenfor landbrug og naturressourceforvaltning, dog med et andet tematisk fokus.